

Brand in pension 'Ida Margaretha'

Op 5 november 1948 ben ik geboren aan de Kanaaldijk in Koedijk in het huis met het tegenwoordige huisnummer 186, als zoon van Cor Visser en Bertha ten Hoeve. Zij hadden al een zoon, Henk en een dochter, Ida. Ik was dus het derde kind en tevens het laatste.

Mijn vader had een schildersbedrijfje en mijn moeder begon in de 50er jaren met het houden van pensiongasten. Wij hadden een groot huis, bestaande uit een voorhuis met daarachter een stolp en er was dus ruimte genoeg om enkele kamers voor de gasten te maken.

Aanvankelijk kwamen er hoofdzakelijk Nederlanders, maar langzamerhand ook steeds meer buitenlanders.

Het pension begon steeds beter te draaien en ons huis moest daarom ook maar een naam hebben, het werd naar mijn zuster genoemd, n.l. "Pension Ida Margaretha",

een nog steeds bestaande naam.

En toen kwam die fatale dag, het was 5 november 1959 (dus op mijn 11^e verjaardag) 's-morgens om een uur of halfvier. Mijn vader dacht eerst dat het onweerde, maar ontdekte toch gelukkig nog op tijd, dat het geen onweer, maar brand was. De "donderslagen" die hij dacht te horen, waren ontplofende verfbussen, het hele achterhuis stond in lichterlaaie! Hij heeft uiteraard de rest van de familie zo snel mogelijk gewekt en wij, die in het achterhuis sliepen, moesten direct via het voorhuis naar buiten.

Ik weet nog dat mijn vader alleen mijn cadeautjes, een paar geduldspelletjes, heeft gered. Mijn moeder pakte nog snel de portefeuille en wat waardepapieren. Mijn broer, die voor in het huis sliep, probeerde nog een boekenkast via de trap naar beneden te krijgen, iets wat uiteraard niet lukte. Hij had de boeken beter door het raam kunnen gooien.

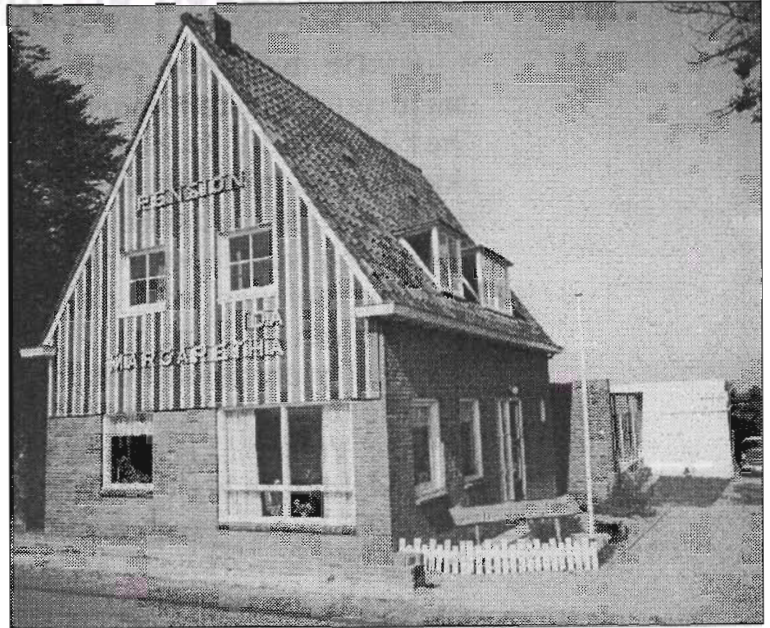
Verder hebben we niets kunnen redden en stonden we in onze pyjama buiten, terwijl de vlammen al door het rieten dak naar buiten kwamen.

Omdat de huizen van Bregman en Nijholt, direct naast ons, ook gevaar liepen, zijn we naar Wietse Butter gegaan. Hier werden we opgevangen en hebben we eerst wat kleren gekregen om aan te trekken. Daarna ben ik wel weer terug gegaan om naar de brand te kijken. Ik herinner mij nog dat er gevaar was voor een ont-

ploffing van een butagasfles en later voor het omvallen van een muur.

Verder weet ik nog precies wat voor troosteloze aanblik het verbrande huis bood, werkelijk alles was weg.

Na de brand hebben we eerst enige dagen in een houten zomerwoning, naast Teun Visser, de timmerman, gewoond en daarna hebben we ongeveer een half jaar in de onbewoonbaar verklaarde woning, waar eerder Broersen woonde, naast de oude school, gewoond. In mei 1960 was het

nieuwe "Ida Margaretha", ontworpen door architect Versteeghe en gebouwd door mijn oom, Teun Visser, klaar. In 1964 is het pension verkocht en zijn wij verhuisd naar Schoorl.

Cor Visser

P.S. Heeft iemand misschien nog foto's van de brand of van het verbrande huis? Zelf heb ik er niet één.

BRAND TE KOEDIJK Gezin ontsnapte aan vuurdood

KOEDIJK. — In de afgelopen nacht omstreeks vier uur is brand uitgebroken in het pension „Ida Margaretha“ Kanaaldijk 237, alhier. In het betrokken pand, een verbouwde beerderij, werd bewoond door de schilder C. Visser met zijn gezin, bestaande uit vrouw en drie kinderen. Zij allen zijn maar ternauwernood aan de vuurdeur ontsnapte.

Toen de heer Visser vanmorgen te vier uur even uit bed was opgestaan, bemerkte hij tot zijn schrik, dat er op onverklaarbare wijze brand was ontstaan en dat het vuur reeds fel om zich heen had gegrepen. Onmiddellijk wakte hij vrouw en kinderen, die zich op het laatste ogenblik nog in veiligheid konden stellen. Nadat de Koedijker brandweer was gesignaleerd, verscheen deze zeer spoedig ter plaatse, doch aan behoud van het perceel viel al niet meer te denken. Men moest zich dus in hoofdzaak bepalen tot beperking van het vuur, zulks met het oog op de belendende percelen, waarvan dat van de heer Bregman op een paar meter afstand is gelegen.

Mede door de gunstige omstandigheid, dat het vrijwel windstil was, kon verdere uitbreiding worden voorkomen. Het pension brandde echter geheel uit en van de inboedel kon zo goed als niets worden gered.

Op het terrein van de brand was o.m. burgemeester Landman aanwezig.

Ongetwijfeld is het aan het snelle en kordste optreden van de brandweer te danken, dat hier een brand van grotere omvang is voorkomen. De burgemeester was over het optreden van het korps vol lof.